

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kranjsko klerikalstvo.

(Konec.)

V 93. številki z dne 24. t. m. priobčil je „Slovenec“ pod naslovom „Duh Trstenjakov po „Ljubljanskem Zvonu“ uveden članek, od katerega bi se pokojni Davorin Trstenjak sam obrnil s skrajnim gnevom, kajti v tem članku razkrila je nasprotna nam stranka pravo pravcato klerikalno zrcalo in pokazala se je v vsej svoji duševni golosti. Dokler je Davorin Trstenjak živel, gledali so ga le po strani, kajti zapisan je bil na isti „index“, na katerem sta pesnika Gregorčič in Aškerc, in ko je praznoval svojo sedemdesetletnico, spominjali so se ga tako pičlo, da je le posvetno razumništvo rešilo čast in dolžnost narodovo.

Tudi dne 29. marca, ko smo priredili Trstenjakov spominski večer, blesketala je klerikalna stranka le s svojo odsotnostjo, a to je ne ovira, da je sedaj začela kamenje metati na slavitelje Trstenjakove, katere napada na nečuten način, to pa zaradi govora, ki se je ta večer govoril. Toda ne zaradi celega govora, ampak le zaradi par stavkov, iztrganih iz konteksta, ne zaradi Trstenjaka samega, ampak zaradi političnega nasprotnika, ki je pri občinski volitvah prodril proti klerikalnemu kandidatu.

Inkriminovani, iz „Ljubljanskega Zvona“ posneti stavki so nastopni: „Trstenjak je skoro jedino le s slovensko inteligenco, zlasti z mlajšo, občeval in dopisoval, ker ni bil suženj svojega stanu, ker ni iskal dogmatikov, nego resnicoljubnikov in takih, ki so po idealih hrepneli... On je vedno vršil svoje patrijotične dolžnosti in tako je postal naš oboževanec.“

Zaradi teh stavkov zagnal je „Slovenec“ tolik krik, kakor bi bilo vse v ognju. In vendar ni še taka sila. Ne glede na to, da govornik dr. Majaron navedenih stavkov ni izgovoril in je že moral „Slovenec“ dotični popravek priobčiti — ne nahajamo v njih prav nobenega v nebo kričečega greha. Mi bi celo te stavke, s prav mirno vestjo podpisali.

Da je Trstenjak skoro jedino le s slovensko posvetno inteligenco občeval, to je neovrgljiv faktum, ki se lahko vsak hip dokaže. Prejšnja leta občeval

je pač tudi z župnikom Hicingerjem, Ravnikarjem Poženčanom in Božidarom Raičem, a ti so šli pred njim v večnost, novi duhovenski naraščaj pa je z malimi izjemami v Trstenjaku videl le starega „jozefinca“ in se mu deloma izogibal, dočim je posvetno razumništvo ga vedno častilo kot narodnega velmoža in rado čulo njegovo besedo, njegov svet.

Trstenjak tudi ni bil suženj svojega stanu. A teh besed ni smeti razlagati tako, da bi Trstenjak ne bil dober duhovnik, da bi bil zanemarjal dolžnosti svojega stanu. On se je držal zlatega gesla: „Dolžan ni samo, kar velewa mu stan, — Kar more to mož je storiti dolžan“. In tako je pokojni Davorin tudi deloval in v tem zmislu ni bil suženj svojega stanu. Opravljal je svoje posle kot dušni pastir vestno (to je govornik dr. M., ki je pri njem tri tedne bival, izrecno poudarjal) in na splošno zadovoljnost, prostih svojih ur pa ni porabljal za tarok ali kako drugo zabavo, marveč za znanost in leposlovje za čast in prosveto svojega ljubljene naroda.

Da ni iskal dogmatikov je pa vendar jako naravno. Čemu bi jih tudi iskal? Kot župnik je bil v tem oziru izvestno tako temeljito podkovan, da mu ni trebalo nobenega pouka, zlasti ker je dobro znal, da se čisto pod krinko dogmatike skriva vse kaj drugega, osobito v novejšem času, ko se že kacega vročekrvnega kapelana neosnovano mnenje liki dogma proglašajo in propovedujejo.

Da je iskal resnicoljubnikov in takih, ki so po idealih hrepneli, to mu je tudi le v čast. Ker pa „Slovenčevemu“ člankarju ta stavek tako silno preseda, smemo torej sklepati, da on (člankar) išče le neresnicoljubnikov in takih, ki ne hrepene po idealih. Iz tega je tudi slepcu jasno, da inkriminovani stavki, ako bi se tudi bili tako govorili, nemale prav nič nevarnega v sebi, ampak so popolnoma osnovani, ako jih presoja človek, ki ima naravno razvite možgane, katerih pa „Slovenčevemu“ člankarju nedostaja. On je našel in s pomilovanja vredno sofistiko skušal dokazati, da je g. dr. Majaron s svojim govorom Trstenjaka v blato tlačil kot človeka in grdil njegov osební značaj, mu užigal na čelo znak hinavstva in ga napravil za ubogega kruhorca. Mnogo domišljije in aro-

gance treba, da se kaj tacega napiše in spravi mej svet in „Slovenec“ člankar je popolnoma jednak znanemu Francozu, ki je nekoč dejal: Dajte mi le par pisanih besed katerega koli človeka in dovolj je gradiva, da ga spravim na vislice.

„Slovenčev“ člankar z veliko perfidijo zavija posamične stavke in besede in podtika jim misli, katerih nihče drugi ne najde. Njemu ni za „spomin najbolj zaslužnih mož“, a za obrekovanje, katero mu je že postalo železna srajca. Skrajna hudobija veje ti nasproti iz rečenega „Slovenčevega“ članka in ko si ga prečital, vržeš list nevoljen v stran, kajti take duševne izprijenosti še nesi našel v Izraelu in preveril si se, da z ljudmi, ki tako pišejo, sprava ni mogoča, s tako stranko je boj neizogiben.

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča

v državnem zboru dne 22. aprila 1890.

(Dalje.)

Tudi o tem ve iz lastne skušnje povedati vsakdo, kdor je kdaj bival v italijanskih mestih. Še danes se živo spominjam slučaja, kateri sem sam doživel. Bilo je pred cesarsko slavnostjo — petarde so zlasti za to, da se porablja za demonstracijska sredstva ob slavnostnih dnevih, ki so posvečeni vladarjevemu spominu. (Posl. Šuklje: Čujte! Čujte!) — Bilo je 1866. leta, zvečer in jaz sem šel na Glavnem trgu v Gorici mimo nekega poslopja, v katerem je nemško društvo in kavarna, v kateri se shajajo avstrijski misleči elementi. V tem trenutku razpočila se je v veži bomba. Narod je tekel vkup! Mi smo se zbrali pred kresijskim poslopjem, stanovanjem političnega načelnika, in v tem trenutku razpočila se je druga bomba nam za hrbtom.

Drugi dan je povodom cesarjevega praznika bilo slovesno opravilo v nadškofijske cerkvi in četrt ure pred začetkom cerkvenega opravila razpočila se je bomba v neke spovednici. Ta se najbrž ob pravem času ni razpočila, kajti gotovo so računali na to, da se bode razpočila mej cerkvenim opravilom. Jedna ženska je omedlela in morali so jo proči nesti. Bombe so se pa metale leto za letom, toda jaz sem navel le jeden slučaj. Ali naj omenim slučaj, ko je l. 1882. roka Oberdanka bila namenjena, da iz-

LISTEK.

Češko dijaštvo.

(Dalje.)

Ker se z združenimi močmi in uzorno organizacijo dá največ doseči, spojevali so se dijaki pojedinih krajev o počitnicah v posebnih zavezah brez izrecnih društvenih pravil ter delovali vzajemno in po določenih načrtih. V drugi polovici našega stoletja pa so se osnovala v to svrhu mnoga akademična društva, t. zv. „krajinske a místní spolky“, društva čeških velikošolcev posamičnih večjih okrajev; in takšnih dijaških društev je sedaj na Češkem in Moravskem 24. — Mej šolskim letom shajajo se dijaki v dotičnih društvih, razpravljajo tam o novih pojavih na polji češke narodnosti, posvetujejo se in ukrepajo, kako in s kakimi sredstvi bi se dala najuspešnejše razširjevati narodna zavest in izobraženost, določijo si natančno program ter se tako pripravljajo na počitnice, ki so seveda najugodnejši čas njihovega delovanja.

Glavne naloge teh društev so:

1.) Prirejati po mestih, trgih in vaseh dotič-

nega kraja predavanja, poučna in zabavna na pr. o predmetih iz domače zgodovine, da bi oživel v občinstvu spomin na nekdanjo slavo češkega naroda in s tem narodni ponos in samozavest, — o življenji in delovanji zaslužnih mož ali o krasoti, bogastvu in prednostih češkega in sploh slovenskih jezikov pred drugimi, osobito nemškim jezikom, da bi se na ta način vzbudila in utrdila v srcih občinstva ljubezen do materinega jezika in ljubezen do slovanstva v obče, kar je posebno v okrajih ob nemški meji, katerim preti nevarnost ponemčevanja, potrebno in zelo koristno. Predavanja imajo ali dijaki sami ali pa se naprosi za to profesor ali drug odličen mož. Da stvar ni prejednolična, osobito pa, da se pridobe tudi srca nežnega spola za visoke narodne ideale, združene so s predavanjem deklamacije, glasbene produkcije, petje, prosta zabava in ples.

2.) Drugi glavni namen teh dijaških društev je prirejanje gledaliških iger. Osobito za razvoj gledališča na Češkem ima češki dijak v prvi vrsti največje zasluge. V vsakem češkem mestu, trgu, da v vsaki večji vasi prirejale so se in se še sedaj dramatične predstave, pri katerih so s početka sodelovali največ dijaki sami, časoma pa so

si odgojili povsod igralce iz domačega občinstva. Gledališni oder in dotična oprava prevaževala se je v začetku po potrebi iz kraja v kraj, dokler neso imela posamična mesta in trgi svojih gledaliških priprav. Iz teh v začetku skromnih poskusov postali so po vseh čeških mestih, trgih in celo vaseh stalni gledališni odri, v mnogih mestih jako lepa gledališča z razkošno opravo.

3.) Velevažna naloga krajinskih spolkov je ustanovljanje knjižnic po vseh krajih češke vlasti. Društvo si deloma nakupi iz društvenih dohodkov knjig in spisov, delo mu jih darujejo založniki knjig, knjigarji, pisatelji in sploh dijaštvu prijazni rodoljubi in ta način si na leto osnuje po dve, tri ali še več knjižnice za prosto ljudstvo in mladino, katere se dajo občinam dotičnega kraja na določen čas v porabo. Takšne knjižnice, založene od dijaških društev, se vsako leto revidujejo in dopolnjujejo z novimi dobrimi knjigami; po potrebi se potem knjižnice mej občinami zamenjajo, tako, da jedna in ista občina odda staro in dobi novo knjižnico z drugimi knjigami. Eventualno prepuščajo se knjižnice občinam ali šolam za stonj ali za primerno odmeno. — Na pr. „Krakonoš“, društvo čeških akademikov v severo-iztočnih

vede z bombami hudobni in peklenski načrt irredente? Toda zločincev razen Oberdanka in nekega družega še dosedaj niso zvedeli.

Ko se je Depretis preselil v rumeno hišo v Trstu je irredenti zrastle greben, oddahnili se je. Moža je vodilo le sovraštvo do Slovanov in živel je v zaslepljenosti, da bode elemente, ki teže v Italijo, pridobil in spreobrnil s prijaznostjo in dobrotljivostjo. Uspeha ni bilo. Italijani so se jeli v večji meri priseljevati v Trst in irredenta se je organizovala v sekcije in podružnice, po vzgledu telovadnih društev. Obravnava, ki se je v februarju lanskega leta vršila proti petardovcem v Trstu, je razkrila, da so se našla pisma s nadpisom: Circolo Garibaldi, sezione Pisino. To so vender znamenja dosledne, razširjene organizacije. Poleg tega se je časopisje v Trstu popačilo popolnem v irredentskem zmislu.

Predsednik (pretrgavši mu besedo): Prosim, gospod poslanec, opazil sem, da v izvajanjih svojih, žalite Italijane. To ni parlamentarno in to moram grajati. Prosim, da ne nadaljujete na ta način. (Poslanec dr. Ebenhoch: To je le avstrijsko! — Klici na desnici. To ni razžaljenje Italijanov; saj govori le proti Garibaldiju! — Poslanec Fiegl: Svoboda govora!)

Poslanec dr. Ferjančič (nadaljujoč): Usojam si pojasniti gospodu predsedniku, da sem govoril le o irredenti, da s tem nesem mislil Avstriji naklonjenih in prijazno mislečih elementov. Jaz mislim, da je v državnem interesu, da se ta stvar enkrat tukaj obširno razpravlja. (Poslanec Ghon: Ves govor njegov je bil le razžaljenje dobro mislečih Italijanov. — Poslanec dr. Lorenzoni: Rekel je, da je Dantejev spomenik protiaustrijska demonstracija.)

Predsednik: Če se poslanci italijanske narodnosti čutijo žaljene, rabiti je pač moral razžaljive izraze.

Poslanec dr. Ferjančič: Namen mi je pokazati, kako so v teku let razmere dobile obliko, kakor jo hočem osvetliti z dejstvi.

Poslednje delo irredente pod Depretisom je bil vsprejem avstrijskih poslancev lani v Trstu, vsprejem s petardami. (Prav res!)

Pa tudi te petarde se neso o istem času razpočile, kakor so zlodejci hoteli. Imele bi se bile razpočiti še le, ko se pripelje posebni vlak (Poslanec dr. Woldrich: To smo bili doživeli!); jako me veseli, da imam mej nami priče za ta dogodek.

To je bilo seveda delo irredente, pa še oficijelni Trst je baje hotel popolniti impertinenco irredente, vse je tako uravnal, da se je nam zdelo, kakor bi bili v sovražnej deželi. (Jako dobro! na desnici. — Ugovarjanje s strani italijanskih poslancev. — Poslanec dr. Steinwender: Ne, bilo je prav prijetno ondu. — Veselost.) Mi nismo pričakovali nobenih slavnostij, povabljeni smo bili od druge strani. Pričakovali smo pa vender, da bodo nas vsprejeli z ono uljudnostjo, ki jo zahteva občevanje z ljudmi.

Opomnim le to, da so predsedniku avstrijske zbornice poslancev odkazali sobo v četrtem nadstropju (Čujte! Čujte!) neke hiše in da še v tej sobi ni bil sam. (Čujte! Čujte! na desnici.) Omenim še, da je deželni glavar kranjski s soprogo in otrokom ob 11. uri bil na cesti, ker so bili zanj od-

ločeni prostori drugim oddani, da ni vedel, kam bi položil trudno glavo svojo. (Čujte! Čujte! na desnici.) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. aprila.

Skupna ministerska posvetovanja

so končana. Njih uspeh je ta, da bode vlada zahtevala od delegacij kake tri milijone več za vojsko. Tovarna za izdelovanje brezdimnega smodnika bode stala kacij 10 milijonov goldinarjev, a v budget za bodoče leto se bode postavil le del te svote, ostala svota se bode pa razdelila na več let. Za repetirke se pa v budget ne bode več postavila tako visoka svota, kakor se je bila letos.

Važna pravda

je bila minoli teden na Dunaji. Dr. Pattai je tožil „Deutsches Volksblatt“ zaradi razžaljenja časti, ker ga je ta list jako nesramno napadal zlasti zaradi nekega shoda. Očital mu je breznačajnost. Pravda se je končala s tem, da bode omenjeni list moral precejšnjo globo plačati. Ta pravda je nekoliko bolj razsvetlila prusofilske postopanje nemških nacionalcev. Največje veselje je pa napravila židom, ker je pokazala, da mej zjedinenimi kristijani je tudi marsikaj gnilega in da zlasti mej njimi sloge ni. Zaradi tega so pa židovski listi o tej pravdi objavljali obširne članke. Za pričo je bil povabljen tudi knez Liechtenstein in iz njegovih izjav hočejo izvajati, da je v zvezi s protisemiti in se je bratil celo z Avstriji sovražnimi elementi, ker je podpisal nekaj protisemitskih interpelacij. Radi bi ga židje počrnil pri dvoru.

Srbski cerkveni kongres.

Obe stranki na kongresu sta skoro jednako močni. Pri volitvi svetnega podpredsednika zmagala je z malo glasovi radikalna stranka, ker so se nekateri pristaši bili vladni stranki izneverili. Mej vladno stranko se je namreč pokazal razkol in je njen klub celo razpal, ker so mu Hrvatje obrnili hrbet.

1. dan maja.

Tudi ogerska vlada je v skrbah zastran 1. dne maja. Storitni je sklenila baje obširne naredbe. Minister notranjih zadev je z ukazom opozoril občinska oblastva, da se je vojaškim poveljnštvom ukazalo, da imajo dati, če bi bilo treba, civilnim oblastvom vojaško silo na razpolaganje.

Vnanje države.

Zenitev ruskega carjeviča.

Po časopisih se je že večkrat pisalo, da bode carjevič vzel prusko princezino. Tam se je pa stavila ta ovira, da nemški cesar ni hotel, privoliti, da bi pred poroko princesinja pristopila k pravoslavnej veri. Kakor „Kölnische Zeitung“ javlja, se je ta zenitev definitivno razdrla, ker se je ruska sveta sinoda odločno izrekla proti temu, da bi carjevič vzel nepravoslavno princesinjo.

Boj ob srbskoturškej meji.

Mej Črnogorci naseljenimi v Srbiji in mohamedanci iz Kapoaniških gor pri Novem Pazari je bil hud boj. Na obeh straneh je več mrtvih in ranjenih. Podrobnostij pa še neso znane, najbrž so Turki zopet udri v Srbijo. Taki boji se poslednja leta večkrat ponavljajo in vse pritožbe srbske vlade v Carigradu so bile zaman.

Osemurni delavnik.

Gibanje za osemurni delavnik je po vsej Evropi veliko. Mej drugim je tudi mestni zbor v Toulonu sklenil parlamentu poslati resolucijo za osem-

urni delavnik. Pričakuje se, da se tej resoluciji pridruži še nekaj drugih mestnih zastopov na Francoskem, v katerih imajo radikalcji večino. V kratkem se bode s to zadevo pečal na Francoskem parlament.

Windthorst odlikovan.

Papež je podelil Windthorstu najvišje odlikovanje, ki ga more dati Sveti stol, Kristov red. S tem odlikovanjem so se priznale zasluge, katere ima stari vodja katoliškega centra za katoliško cerkev v Nemčiji.

Bismarck — vojvoda Lauenburški.

Mnogo se je govorilo, da knez Bismarck ni vsprejel vojvodskega naslova. Koliko se je res branil bivši kancelar tega visokega naslova, ne vemo, v najnovejšem vojaškem seznamu ga nahajamo upisanega mej maršali, kot generalnega polkovnika konjice z imenom „Oton knez Bismarck, vojvoda Lauenburški“.

Musa bej.

Mi smo že v našem listu poročali o groznih zločinstvih Muse beja v Armeniji. Začela se je bila proti njemu sodna preiskava, ki se je pa končala s tem, da je zločinec bil oproščen, ker ima neke zveze v Carigradu. Angleška vlada je pa Turke prisilila, da so začeli novo preiskavo, ki se je pa seveda ravno tako pristranski vodila. Kakor izvemo iz neke izjave angleškega državnega podtajnika v parlamentu, se je pokazala, da je Musa bej nedolžen, samo jednega hudodelstva bi k večjemu utegnil biti kriv. Izmuznil se bode torej naibž zopet pravici.

Domače stvari.

— (Gosp. Einspieler pod policijskim očesom.) V seji poslanske zbornice dne 24. t. m. izročil je mladočeški poslanec grof Lažansky s tovariši interpelacijo do ministerskega predsednika, s katero povprašuje, zakaj je poslanec Einspieler postavljen pod posebno vladno nadzorstvo. Vsebinsko njeno priobčimo jutri, ker smo še le danes dobili dotični stenografski zapisnik. Na interpelaciji so podpisani mladočeški poslanci, nekaj hrvaških, a tudi nekaj nemških, in le zanimivo je, da ni podpisan nijeden slovenski poslanec.

— (Dolenjska železnica.) Zakonski načrt gledé dolenjske železnice, ki ga je zbornici poslancev predložil trgovinski minister, izročil so je železničnemu odseku in pride nekda še v tem zasedanji na vrsto. Po tem zakonskem načrtu bode vlada za dolenjsko železnico dala dva in pol milijona goldinarjev podpore, za 600.000 pa imajo interesentje vzeti glavinskih delnic. Ta vsota je skoro že pokrita, nedostaja samo še nekaj tisočakov, kateri bodo pa gotovo kmalu podpisani. Ostala vsota, to je 6.900.000 gld. pokrila se bode s prioritetskimi delnicami in obligacijami, ki se bodo obrestovale po 4% in mej koncesijsko dobo povrnila. Država bode torej za dolenjsko železnico iz Ljubljane čez Grosuplje in Trebnje do Novega Mesta, eventualno do Straže in za stransko progo z Grosupljega v Kočevje prevzela za poltretji milijon goldinarjev glavinskih delnic, za katere se bode kupnina plačala v petih letnih rokih po 500 tisoč goldinarjev. Prvi rok se ne plača pred koncem 1892. l. in je tedaj, ako bode gotovo, da se bode le izhajalo z dobo zgradbi določeno in s kapitalom v v znesku 10 milijonov. Železnica ima biti gotova

okrajih (Jičinskem, Hradeckem, Chrudimskem), založil je minolo leto 6 knjižnic; vseh knjižnic pa je osnoval do sedaj 50. — Akad. društvo „Krakovec“, z delokrogom v zapadnih Čehih, dalo je lansko leto občinam 4 nove knjižnice, a v teku 12 let svojega obstanka založilo je društvo 42 knjižnic itd. — Poleg tega darujejo društva vsako leto množico knjig šolskim knjižnicam ubogih občin, pošiljajo časopise, dnevnik in tednike v kraje, katerim preti germanizacija. — Te knjižnice so velike važnosti za razvoj češke književnosti in torej izobraženosti in politične zavednosti v češkem narodu; kajti ž njimi probudilo se je zgodaj v narodu veselje in hrepenenje po berilu, vzgojilo se mnogobrojao čitateljstvo ne toliko v višjih, temveč v nižjih plasteh narodovih in posebno v mladini, kar je gotovo za primerno majhen narod neobhodni pogoj uspešnega napredka književnosti in pa njej znanosti, umetnosti in politične samozvesti. In baš v tem počiva velika moč in sila češkega naroda, da srednje in nižje vrste, preprosti meščan, obrtnik in seljak rad in mnogo čita ter ne tava več v temi prazne vere, nevednosti in pa ravnodušnosti za zajme tikajoče se njega samega in vsega njegovega naroda, ampak, da si je zaveden: 1.) svoje narodnosti, 2.) svoje ve-

ljave kot svoboden občan, torej vseh političnih pravic, ki izvirajo iz njegovih državljanskih dolžnostij in bremen in katerih si torej ne da kratiti od kakega vladohlepnega prisiljenca. Da je pa dospel češki kmet, obrtnik in prosti meščan do te zavednosti in politične zrelosti, k temu pripomogle so seveda največ narodne šole, potem različna narodna društva, za katera ima zopet češki dijak velike zasluge, in pa občinske in šolske knjižnice, ustanovljene od duhovništva, učiteljstva in dijaštva, katere podajajo tudi kmetu lepo prilžnost, poučiti se v vseh potrebah gospodarskega in javnega življenja. Upliv in uspeh teh knjižnic je tem večji, ker je razloček češkega jezika v govoru in pismu do cela neznaten in ker so torej knjige prostemu seljaku, odgojenemu v narodni šoli, popolnoma in lahkoumljivo.

4.) Imajo imenovana dijaška društva dalje namen, gmotno podpirati ubožne kolege akademike, gojiti bratsko vzajemnost in kolegialnost mej društvenimi člani ter jim skrbeti za prijetno zabavo o počitnicah; dalje podpirati z letnimi prispevki narodna društva in podjetja: v prejšnjih letih prispevala so z znatnimi svotami za „Národní divadlo“ v Pragi, sedaj za „Ustřední Mačici školskou“, za bodoči Husov spomenik itd. V to

svrbo porabljajo se razni društveni dohodki, čisti dohodki z dramatičnih predstav, glasbenih produkcij, predavanj, in različnih dijaških slavnostij in zabav, katera društva, kakor sem omenil, pogosto prirejajo o počitnicah. Navedem naj tu za vzgled društvo „Ríp“ za severozapadne češke okraje. Razen tega, da je osnovalo do sedaj 38 knjižnic ter podalo tako češkemu narodu dotičnega kraja nad 5000 poučnih in zabavnih del, darovalo je v minolem letu „Osrednji Mat. šolski“ 500 gld., „Národní jednoti severočeški“ 100 gld., „Akad. domu“ 200 gld. Dalje založilo je v prejšnji dobi ustanovo v podporo ubožnih akademikov s svoto 100114 gld., razen tega izda vsako leto podpore ubožnim članom akademikov nad 100 gld.; dalje je imenovano društvo pravi ustanovni ud „Osred. Mat. šolske“ (s prispevkom 600 gl.), „Národní divadlo“ (s 100 gl.), „Društva za stavbo akad. doma“ (s 300 gld.) itd. — Ni ga narodnega društva, pri katerem ne bi sodelovalo češko dijaštvo in ga ne podpiralo moralno in gmotno. Češki dijaki (osobito tudi bogoslovci) so izborni agitatorji, spretni organizatorji, naudušeni sotrudniki pri vseh narodnih podjetjih; odlikujejo se povsod po uzornej energiji in ustrajnosti!

(Dalje prih.)

in se izročiti prometu v dveh in pol leta od onega dneva naprej, ko se bode dala koncesija.

— (Dramatično društvo v Ljubljani) bode imelo svoj letošnji občni zbor v soboto dne 10. maja 1890. v dramatični sobi ob 8. uri zvečer z naslednjim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov, 2. poročilo tajnikovo o pretekli društveni dobi, 3. poročilo blagajnikovo, 4. volitev pregledovalcev računov, 5. volitev odbora.

— (Slovensko gledališče.) Komična opera „Miklavž“, ki je bila na danes napovedana, preložena je na soboto, in se bode ponavljala koj drugi dan v nedeljo. Bili smo pri skušnjah in priznati nam je, da je to krasna opera, s katero bode letošnja gledališka doba častno in sijajno končana.

— (Imenovanje.) Dr. Fran Swida, profesor na realki v Trstu, imenovan je ravnateljem državne gimnazije v Pulji.

— (Doktorjem medicine) bil je 29. t. m. na Graškem vseučilišču promoviran g. Peter De-franceschi, rodом iz Ajdovščine, bivši Triglavčan, ki si je pridobil za društvo „Triglav“ necenljivih zaslug in je znan kot značajan in odločen narodnjak.

— (Gosp. dr. Fr. Celestin) profesor v Zagrebu, mudil se je te dni na potu v Krakovo, kjer ostane tri mesece, na Dunaji. Namen temu potovanju je, da se priuči popolnem poljskemu jeziku. Spremlja ga soproga.

— (Gosp. dr. Mato Luginja,) znani izborni rodoljub, hrvatski in deželni poslanec istrski, otvoril je svojo odvetniško pisarno v Pulji.

— (Gosp. A. A. Buchta,) pevovodja slovenskega pevskega društva na Dunaji, odlikovan je bil s častnim članstvom društva „Musikerbund“, kateremu je mnogo let predsedoval.

— (Gosp. dr. Karol Štrekelj,) vseučiliški docent na Dunaji in urednik slovenski izdaji državlj. zakonika, poročil se je bivši teden z Angličanko mis Harrietto Reeves. Poročil ju je c. in kr. dvorni kaplan veleč. g. dr. Sedej.

— (Premeščena) sta davkarja: Josip Slivca iz Brežic v Ormož, Anton Rohrer iz Ormoža v Brežice.

— (Volitev.) V nedeljo imel je red usmiljenih bratov na Dunaji volitev svojega provincijala. Izvoljen je bil o. Jan. Sobel, prijor v Gorici.

— (Prvega maja) se je sicer vse veselilo, letos pa se pričakuje z bojaznijo. Dasi ta strah ni osnovan, priporočamo vender občinstvu, da se na ulicah in trgih ne zbira. Previdno bode tudi, da ostanejo otroci in obrtni vajenci doma in da zlasti ob večernih urah ne gredo iz hiše.

— (Redarstvo) zasledovalo je preteklo noč vse take osebe, ki so sumne in nemajo nobene posla. Prijeli in zaprli so na rotovži 71 tacihih osob. Danes izpustili so jih šestero, ostale bodo po odgonu poslali domov, nekatere pa še le tedaj, ko bodo pri sodišči prebili kazni zaradi vlačuganja. Tako se bodedo iznebili elementov, ki so bili večinoma imetku nevarni.

— (Iz Trbovelj) se nam piše, da naša včerajšnja vest ni bila osnovana. Delo se ni ustavilo, marveč delajo vsi premogokopi prav mirno in pridno, čemur je najbolji dokaz, da se sedaj odposilja isto toliko premoga, kakor po zimi, povprek 170 voz na dan. Vojakov je v Trbovljah le 420 mož.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj prihodnji večer v soboto 3. maja. Čital bode g. Ivan Navratil: „Nekoliko slovenskih in drugih indoevropskih vraž o zvezdah in o meseci“. Začetek ob osmih zvečer v restavraciji „zur Kugel“, I., am Hof. — Vabijo se vsi Dunajski Slovenci najuljudneje k obilni udeležbi.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v petek, dne 2. maja, svojo drugo redno sejo s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Član Fran Goestl čita o slovstvenem delovanju v „Sloveniji“. 4. Razgovor o izletu. 5. Slučajnosti. Lokal: Schmidtleitners Bierhalle, VII. Lerchenfelderstrasse 45. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovenski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Slovensko pevsko društvo na Dunaji) priredi dne 14. majnika izlet na Kahlenberg, kjer bode imelo poletno zabavo. Prva točka koncertnej zabavi bode dr. B. Ipavčeva „Slovenska pesem“ — besede Stritarjeve — kateri zbor je slavni naš skladatelj poklonil imenovanemu društvu o priliki njegove 25letnice.

— (V majskem avancementu) povišajo še: 13 generalnih majorjev v podmaršale, 15 polkovnikov v generalne majorje; 44 podpolkovnikov v polkovnike, 71 majorjev v podpolkovnike in 88 stotnikov v majorje.

— (V slovo) priredil je včeraj g. restavratôr Ehrfeld svojim stalnim gostom fino večerjo, ker ostavi hôtél „Pri slonu“ in se preseli v znano gostilno „Pri solnci“. V restavracijo „Pri slonu“ bode njegov namestnik g. Hafner.

— (Opera Miklavž.) Ker se bode pri nas v soboto zvečer prvič predstavljala komična opera „Miklavž“ v dveh dejanjih od J. R. Rozkošnýja, bode gotovo našim čitateljem všeč, ako jih nekoliko seznanimo s skladateljem in dejanjem opernim. J. R. Rozkošný je rojen leta 1832 v Pragi in spada v ono vrsto čeških skladateljev, kateri so v teku preteklih 25 let s Smetano na čelu tako plodovito delovali in še delujejo, ter k razcvetu in in k slavi češke glasbe sploh, posebno pa one na dramatičnem polju, največ pripomogli. Že leta 1870, ko se je opera Miklavž prvič predstavljala v Pragi, obrnil je z njo skladatelj pozornost umetniških krogov na-se, pozdravili so v njem v odboru dramatične glasbe novo silo, mej tem ko je bil kot virtuoz na glasovirju in kot skladatelj pesmij, klavirnih kompozicij itd. že poprej dobro poznan in v obče jako čislán. Leto pozneje predstavljala se je njegova opera „Svatojanské proudy“ v Pragi s sijajnim uspehom. Jednako priljubljena je njegova opera „Popelka“, v kateri je poznati posebno koristni vpliv Smetanov in narodne pesmi. Razen že omenjenih oper napisal je Rozkošný tudi opero „Záviš“ katera se pa ni obdržala na repertoaru, največ zaradi pomanjkljivega libreta. Operi „Pitlak“ in „Alchymista“, tudi njegovo delo, se nista še predstavljali in opere „Melusina“ še ni dovršil. Mimo dramatičnih del napisal je umetnik še mnogo instrumentalnih klavirnih in vokalnih skladb, katere pričajo o talentu in plodovitosti skladateljevi. Češka umetnost sme biti ponosna z njim in ga tudi prištevá mej svoje prve skladatelje. Rozkošnýjeva smer v glasbi je nova romantična šola, v katero spaja prijetno melodijo, interesantno harmonizovanje in karakteristično instrumentacijo. To karakteristiko na hajamo tudi v operi „Miklavž“, katero bode imelo občinstvo priliko v soboto zvečer slišati, in na katero slavno občinstvo posebno opozarjamo, da ne zamudi prilike poslušati jo, ter s tem podpirati dram. društvo, katero nima malih težav, predno tako delo z razmerami, s kakeršnimi se mora boriti, spravi na ôder. Dejanje operi pa je v kratkem naslednje. Magdalena vdova ima lepo hčerko Nežiko, v katero je zaljubljen mlad pisar Vilem. Star in premožen vdovec Miklavž, sosed Magdalenin, pa misli, da bi bila Nežika baš za njega ženica, kakeršne si želi ter misli na — to, kako bi si jo pridobil. V Vojtehu, starejem pisarji si misli, da je našel prijatelja, kateri mu bo k temu pomagal in se mu poveri. Ta pa pomaga s svojo modro osnovno spletko le svojemu zdvojljivemu in neodločnemu prijatelju Vilemu do roke Nežikine. On namreč pregovori Miklavža, da piše zaljubljeno pismice Nežiki, v katerem jo vabi zvečer na skrivni shod. Ker Miklavž sam pisati ne zna, piše tak list namesto njega on sam, toda namesto hčerki pošlje ga njeni materi. Radovoljno se Magdalena odzove povabilu, ter pride zvečer na dotični kraj. Miklavž misleč v temi, da je to Nežika, javi jej svojo ljubezen in mu rada privoli v ženitev z njo, le tajnih shodov noče imeti, ker dozve naj celi svet, da bosta mož in žena. Pred tem pa je Vojteh tudi Nežiki bil izročil listek Vilemov, v katerem jo je povabil na skrivni razgovor. Nežika dojde na dotično mesto, kjer jo je Vilem čakal in ji svojo gorečo ljubezen priznaval. Jednako mu je tudi ta zagotovila, da jedino le njega ljubi in da hoče postati njegova žena. Tako se razide vse srečno in zadovoljno, posebno pa Miklavž, kateri se ni nadejal, da pojde vse tako naglo in gladko, kakor da bi par gnal. Misli le, kako bi na najlepši način prišel v hišo Magdalenino, kjer bi koj za roko Nežikino prosil. Vojteh pa je že osnoval svoj plan. Danes je Miklavžev večer mu reče ta. Vi bi bili krasen angelj, še Miklavža dobiva in tako gremo preoblečeni tja, kjer boste imeli koj priliko Nežiko zopet videti, z njo govoriti in vse potrebno ukreniti. Za Miklaža pa je Vojteh že poprej odločil Vilema. Miklavžu se je zdel Vojtehov predlog, kaj umesten in koj privoli vanj. Pri Magdaleni zbrana so dekleta in mladenčji iz vasi. Tem in svoji hčerki povedala je novico, da se ima omožiti in da

pride še nocoj tja njen ženin, in sicer sosed Miklavž. Mej tem pride omenjena trojica preoblečena v hišo Magdalenino. Kako pa so bili tam vsi iznenadeni, da ne le Miklavž (Vilem), ampak tudi angelj (sosed) dvorita Nežiki in ne Magdaleni. Magdalena v svoji nadi prevarana, grozi sosedu Miklavžu, kateri je tako nestanovitno svoji obljubi, danej ji na skrivnem shodu. Ta pa še le iz tega zvé, da je bila Magdalena tam in ne Nežika, kakor si je mislil, zbeži proč, zagotavlja, da bo raji vse svoje žive dni sam svoje njive oral, kakor da bi si vzel staro Magdaleno za ženo. Magdalena, katera je koj razvidela situacijo, privoli rada v možitev Nežike z Vilemom, ker vidi, da se rada imata. To je snov, katero je češki pisatelj K. Sabina porabil za dejanje operi „Miklavž“ in katero je prestavil jako spretno naš pesnik g. Gestrin.

— (Mej Središčem in Čakovcem) ustavljen je železnični promet zaradi prevelike vode.

— (Ženo in otroka usmrtil.) Zadnjo sredo so v Podbrežji na Spodnjem Štajerskem kmetje v nekež žganjarni sedeli, dokler se neso popolnem napili. Posebno omoten bil je neki kmet, po imenu Vedrač. Ko pride žena ponj in ga odvede domov, ni imel še veselja iti spat, marveč vleklo ga je v žganjarno nazaj pretepat se. Ker ga pa žena skuša zadržavati, zgrabi jo in vrže s tako silo po tleh, da je čez par ur umrla, dete pa se je takoj mrtvo rodilo. Zločinca odveli so v ječo v Celje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 30. aprila. Po izvestjih došlih v zbornico poslancev, konstatovali so včeraj pri predsedniku Smolki nevarno unetje desnih pluč. — Minister Pražak lahko zbolel za unetjem pluč. Bolezen vrši se ugodno ter upa, da bode v najkrajšem času popolnoma okreval.

Biala 30. aprila. Zopet 300 tovarniških delavcev delo ustavilo. Mir se ni kalil.

Frankstadt 30. aprila. (Avtentično.) Včeraj so bili resni izgredi. Množico delavcev so komaj zadržali, da neso napali okrajnega sodišča. Tovarna Bumbalova razdejana, zaloga blaga uničena. Došlo vojaštvo napravilo red in obvarovalo druge tovarne pred škodo.

Darmstadt 30. aprila. Angleška kraljica odpotovala domov.

Razne vesti.

* (Skrit zaklad.) V Koburgu kupil je neki strojar na javnej dražbi staro oljnató sliko. Ko jo doma očedi in ozadje odstrani, najde listič, na katerem je bilo napisano: „Kdor koli tudi si, srečni človek, ki čitaš te vrstice, delaj previdno in zvesto. V hudem času sem v tej sobi 4000 srebrnih tolarjev skril pod peč. 2000 tolarjev razdeli ubožcem, drugo pa obdrži; naj ti prinese srečo in blagoslov. Aleksander pl. Rotheneck. Pisano leta 1752 v Koburgu. Ker so to sliko že večkrat prodali, je sedaj vprašanje, kje je tista peč, pod katero je zakopanih onih 4000 srebrnih tolarjev.“

* (Otroški ples.) V Londonu je predpust končala velika otroška maskerada. Tu so bili otroci od dveh let dalje vsi maskirani. Najmanjši otroci predstavljali so zvončke, vijolice i. t. d., — večji pa so zastopali vsa mogoča stoletja. Z darilom so odlikovali dva dečka, katerih jeden ima 4, drugi pa 6 let in ki sta predstavljala Karola I. in Ludovika XIV., mej deklkami pa dve sestrici, jedno treh, drugo štirih let, ki sta predstavljali „nebo“ in „zemljo“. — Več slikarjev je posamične lepe prikazni kakor tudi cele skupine naslikalo. Ko se je pa o polnoči naznanil konec, jeli so otroci tako silno kričati, da so jim morali dovoliti še jedno uro veselja. Ta ples, kakeršnega še ni bilo, ugajal je razumništvu Londonskemu nepopisno.

* (V šali ustrelili) je v Arangyagu na Ogerskem dne 23. t. m. neki delavec petnajstletnega dečka. Ko se je namreč pripeljal gospodar v gozd pogledat, pustil je na vozu nabasano puško; delavec prime jo v roke, jo ogleduje ter poskuša ustreliti. Kar se puška sproži in dečko pade mrtev na tla. Tovariši so delavca prijeli in izročili orožništvu.

* (Vrabci v Ameriki) bili so do l. 1850. popolnem neznani. Takrat pa so jih z Angleškega upeljali 8 parov; a ta prvi poskus se jim je ponesrečil. Tem bolj pa se je drugi poskus nekaj let kasneje posrečil. Vrabci so se tako pomnožili, da so sedaj prava nadloga za kmete. Od jednega para razplodi se v desetih letih v Ameriki 275 milijonov vrabcev.

* (Neumna stava.) V Stolzenhagenu na Pruskem je staval pred kratkim delavec s svojim tovarišem, da na glavi stoječ sne 6 kravjih sirov. Ko sne brezumni človek dva sira in požre tretjega obtiči mu ta v grlu, da se takoj zvrne na tla in pri tej priči umre.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

29. aprila.

Pri **Slonu**: Reichman iz Liberec. — pl. Goldenstein, iz Grada. — Maly iz Zagorja. — Moravec, Klump iz Be-ljaka. — Nagy, Weltman, Bonihardi, Werner z Dunaja. — Pri **Malič**: Berner, Schüller, Laidlmayer, Herz, Maixner, Maurer, Wiessauer, Weiss z Dunaja. — Dr. Klaus-er iz Hradea. — Lešič iz Zagreba. — Rom iz Kočevja. — Pri **Avstrijskem cesarju**: Fajdiga iz Sodmina. Verdir iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Mally iz Dolenje Idrije.

Umrlj so v Ljubljani:

28. aprila: Janez Nussbaumer, delavec, 49 let, Po-ljanski nasip št. 50, za emfizemom.

29. aprila: Alfons Klopčavar, konduktorjev sin, 9 mesecev, Marije Terezije cesta št. 14, za vnetjem sapnika.

V deželnej bolnici:

27. aprila: Marija Rebolj, gostija, 47 let, za jetiko. Urša Škubic, bajtarjeva žena, 41 let, za želodčnim katarom.

28. aprila: Jakob Kumelj, gosiač, 77 let, za prisadom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. aprila	7. zjutraj	729.6 mm.	10.6° C	sl. zah.	obl.	1.40 mm.
	2. popol.	731.2 mm.	15.6° C	z. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735.1 mm.	9.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 11.9°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 89.20	—	gld. 89.30
Srebrna renta	89.45	—	89.70
Zlata renta	109.60	—	109.65
5% marena renta	100.80	—	100.90
Akcije narodne banke	940. —	—	942. —
Kreditne akcije	292.75	—	295. —
London	118. —	—	118.05
Srebro	—	—	—
Napol	3.40	—	3.40 1/2
C. kr. cekini	5.60	—	5.60
Nemške marke	88.02 1/2	—	88. —
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	50
Ogerska zlata renta 4%	102	20	20
Ogerska papirna renta 5%	99	20	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	188	75
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	144	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	75	—

MARIJINA KOPELJ

polet Prul

otvori se letos, kakor vsako leto, 1. maja.

Tudi naročila za kopanje v lesenih in kamenitih banjah se vsprejemajo.

K obilnemu obisku vabi najuljudneje

Josipina Ziakowski.

Radi družbinskih razmer prodaja se iz proste roke takoj

hiša z vrtom v Ljubljani

na Poljanski cesti št. 9 pod ugodnimi pogoji. Ceni se 13.000 gld. — Natančneje poizvé se v hiši pri gospej Jekl-ovi.

ALBERT SAMASSA

e. in kr. dvorni zvonar, tovarnar za stroje in gasilno orodje v Ljubljani
priporoča se

za instalacije vodovodov

z zagotovitvijo najcenejše in najsolidnejše postrežbe.

Oblastveno koncesijonovana in že 17 let v tej stroki delujoča, z lastnimi modeli bogato oskrbljena trdka daje p. n. hišnim posestnikom in obrtnikom največjo jamstvo za korektno in najboljše izvršitev naprav.

Proračuni troškov se na zahtevanje radovoljno izdelajo.

Naznanilo in priporočilo.

Vsem znancem in prijateljem uljudno naznanjam, da sem prevzela gostilno

„Pri zlatem čolnu“

(zum goldenen Schiff)

na Bregu št. 2

v svojo oskrb. Priporočam se za mnogo-brojni obisk ter zagotavljam ob enem, da bodem skrbela postreči vedno z dobro jedjo in pijačo.

V Ljubljani, dne 26. aprila 1890.

(334—3)

Ana Hribar.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim po-tom kot balzam, zadobi pa ču-dovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan ne-znatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-zave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-koczy-ji, lekarji. (179—29)

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

dvaindvajsetemu rednemu občnemu zboru

kateri se bode vršil

v Pragi v hiši banke „Slavije“ na Senovažnem trgu pop. št. 978-II

dne 15. maja 1890. leta ob 9. uri dopoludne.

PROGRAM:

1. Sklep o letnem poročilu za l. 1889. in o predlogih upravnega svetovanja.
2. Poročilo računskih preglednikov.
3. Volitve:
 - a) četvero članov in troje namestnikov upravnega svetovanja;
 - b) troje računskih preglednikov in dvoje namestnikov;
 - c) osmero razpravnih sodnikov;
 - d) poverjenikov za generalne zastope.
4. Določitev nagrad za računске preglednike.

Po končanem občnem zboru vršili se bodo takoj zbori posamičnih oddelkov, da izvrše dopolnilne volitve preglednih odborov in namestnikov za oddelke I.—V., kakor tudi za samoupravna društva odd. I., II. in IV. in občni zbor deležnikov upnega društva.

Pri občnem zboru udeleževati se, voliti in voljeni biti, so opravičeni tisti, ki so v §. 31 odd. III. obč. pravil izrecno navedeni.

Kdor se hoče udeležiti občnega zbora, ima to najkasneje do 6. maja t. l. (od 8.—12. ure do-poludne) prijaviti ravateljstvu, katero mu legitimacijski list, program občnega zbora in letno poročilo vroči po c. kr. pošti.

V PRAGI, dné 25. aprila 1890.

Upravilno svetovanje

vzajemno zavarovalne banke „SLAVIJE“ v Pragi.

(354)

V blagovoljno zanimanje!

S spoštovanjem podpisani si usoja s tem udano naznaniti, da s 1. majem t. l. zopet prevzame

restavracijo hôtela „Pri Slonu“

in da se bode na vso moč potrudil, da ustreže popol-noma vsem zahtevam velečenjenih gostov.

Za blagovoljno obnovenje zaupanja, katero se mu je prej v tako obilnej meri skazalo, in za prav obilni obisk prosi

najudaneje

(351—1)

Ivan Hafner.